

LA CONTA DI RA SAINT-NICOLAS (BRUNO DOMAINE)

Ll'ie eun cou eun ra que eun passèn dézò an clenda s'è rachà la pi.

Adòn l'è aló eun tchi lo cordagnì é l'a de-lèi :

« Cordagnì, jantì cordagnì, remenda-mè tcheucca la pi que dze me si rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

« Bièn cheur ! » lèi repón lo cordagnì « Mi pe possèi lo fée me fo tchica de sèya, te fo allé me nen tchertché ».

Adòn lo ra par tchertché lo pouèe é lèi di :

« Pouèe, jantì pouèe, bailla-mè de sèya pe lo cordagnì ! Lo cordagnì me remende peu la pi que dz'i rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

« Mi bièn cheur ! » lèi repòn lo pouèe « Mi pe hen dz'i fota de tchica de faèna. Te fo allé me nen tchertché ! ».

Adòn lo ra va tchertché lo meleun-ì é lèi di :

« Meleun-ì, soyo meleun-ì, bailla-mè de faèna pe lo pouèe ! Lo pouèe me baille peu la sèya pe lo cordagnì é lo cordagnì me remende peu la pi que dz'i rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

« Bièn cheur ! » lèi repòn lo meleun-ì « Mi pe hen dz'i fota de blo da moudre pe possèi fée la faèna. Te fo allé me nen tchertché ! ».

Adòn lo ra va troué lo tsan de blo é lèi di :

« Tsan, dzen tsan de blo, bailla-mè de blo pe lo meleun-ì ! Lo meleun-ì me baille peu de faèna peu lo pouèe, lo pouèe me baille peu la sèya pe lo cordagnì é lo cordagnì me remende peu la pi que dz'i rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

« Bièn cheur ! » lèi repòn lo tsan de blo « Mi mè dz'i fota de tchica de dreudze pe fée crèihe lo gran. Te fo alé avouì la vatse lèi demandé de dreudze ».

Adòn lo ra, dza tchica lagnà, va tcertché la vatse é lèi di :

« Vatse, jantia vatse, bailla-mè de dreudze pe lo tsan, lo tsan me baille peu lo gran pe lo meleun-ì, lo meleun-ì me baille peu tchica de faèna pe lo pouèe, lo pouèe me baille peu la sèya pe lo cordagnì é lo cordagnì me remende peu la pi que dz'i rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

« Bièn cheur ! » lèi repòn la vatse « Mi pe hen dz'i fota de tchica de fen, te fo alé avouì lo pro lèi demandé de fen ».

Adòn lo ra, todzô pi lagnà, va tchertché lo pro é lèi di :

« Pro, dzen pro, bailla-mè de fen pe la vatse, la vatse me baille peu de dreudze pe lo tsan, lo tsan me baille peu lo gran pe lo meleun-ì, lo meleun-ì me baille peu de faèna pe lo pouèe, lo pouèe me baille peu la sèya pe lo cordagnì é lo cordagnì me remende peu la pi que dz'i rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

« Bièn cheur ! » lèi repòn lo pro « Mi pe hen dz'i fota de tchica d'ue pe fée crèihe l'erba. Te fo alé me nen thertché ».

Adòn lo ra, que nen pouchè pomì pe la lagne, va tchertché lo ru é lèi di :

« Ru, clier ru, te pou-heu me baillé tchica d'ue pe lo pro, lo pro me baille peu lo fen pe la vatsé, la vatsé me baille peu la dreudze pe lo tsan, lo tsan me baille peu lo gran pe lo meleun-ì, lo meleun-ì me baille peu de faëna pe lo pouëe, lo pouëe me baille peu la sèya pe lo cordagnì é lo cordagnì me remende peu la pi que dz'i rachà eun passèn dézò la clenda ! ».

Adòn lo ru baille l'eue i ra que la porte i pro ;

é lo pro lèi baille lo fen, que lo ra porte a la vatse ;

é la vatse lèi baille la dreudze que lo ra porte i tsan ;

é lo tsan lèi baille lo gran que lo ra porte i meleun-ì ;

é lo meleun-ì lèi baillé la faëna que lo ra porte i pouèè ;

é lo pouèe lèi baille la sèya que lo ra porte i cordagnì ;

é lo cordagnì lèi remende la pi que l'a rachà eun passèn dézò la clenda !